

1	2	3	4
4	Sprzedaż jednodaniowych posiłków i napojów bezalkoholowych na podstawie umowy zawartej z jednostką właściwą do prowadzenia działalności gastronomicznej lub turystycznej w liczbie:	1.100.000	1.200.000
5		1.550.000	1.780.000

Część VIII. Wolne zawody — świadczenie usług w zakresie służby zdrowia

Objaśnienia:

Stawki dotyczą również wykonywania zawodu przy zatrudnieniu jednej pomocy fachowej lub przyuczonej.

Poz.	Rodzaj wykonywanego zawodu	Liczba godzin przeznaczonych na wykonywanie zawodu miesięcznie	Stawka
1	2	3	4
1	Lekarze i lekarze dentyści o specjalności: a) stomatologia	do 48 powyżej 48 do 96 powyżej 96	22.000 zł za każdą godzinę 1.056.000 zł + 26.000 zł za każdą godzinę ponad 48 2.304.000 zł
	b) pozostałe specjalności	do 48 powyżej 48 do 96 powyżej 96	19.000 zł za każdą godzinę 912.000 zł + 23.000 zł za każdą godzinę ponad 48 2.016.000 zł
2	Felczer medycyny	do 48 powyżej 48 do 96 powyżej 96	3.500 zł za każdą godzinę 168.000 zł + 4.200 zł za każdą godzinę ponad 48 370.000 zł
3	Technik dentystyczny	do 24 powyżej 24 do 48 powyżej 48 do 96 powyżej 96	26.000 zł za każdą godzinę 624.000 zł + 27.000 zł za każdą godzinę ponad 24 1.272.000 zł + 29.000 zł za każdą godzinę ponad 48 2.664.000 zł
4	Pielęgniarka	do 48 powyżej 48 do 96 powyżej 96	3.500 zł za każdą godzinę 168.000 zł + 4.200 zł za każdą godzinę ponad 48 370.000 zł

624

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 grudnia 1993 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów.

Na podstawie art. 38 pkt 1—4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1993 r. Nr 108, poz. 486) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 15 grudnia 1992 r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów (Dz. U. Nr 99, poz. 496 i z 1993 r. Nr 59, poz. 274) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 12 skreśla się pkt 3,
- 2) w § 16 w ust. 1 skreśla się wyrazy „§ 12 pkt 3 oraz”,

- 3) w objaśnieniach do podatkowej księgi przychodów i rozchodów w ust. 21 dodaje się zdania:

„Wydatki z tytułu używania nie wprowadzonego do ewidencji środków trwałych samochodu osobowego, w tym także stanowiącego własność osoby prowadzącej działalność gospodarczą, dla potrzeb działalności gospodarczej podatnika, należy wpisywać w tej kolumnie po zakończeniu miesiąca na podstawie miesięcznego zestawienia poniesionych

wydatków wynikających z rachunków, zawierających numer rejestracyjny pojazdu, z tym że nie są wydatkami dla potrzeb działalności gospodarczej podatnika zapłacone składki ubezpieczeniowe i podatek od środków transportowych. Suma wydatków zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów w poszczególnych miesiącach (wykazanych w kol. 17), ustalona od początku roku podatkowego, nie może przekraczać kwoty wynikającej z ewidencji przebiegu pojazdu za ten sam okres (to jest kwoty

wynikającej z pomnożenia liczby kilometrów faktycznego przebiegu pojazdu oraz stawki za jeden kilometr przebiegu, określonej w odrębnych przepisach, obowiązujących w przedsiębiorstwach państwowych)“.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.

Minister Finansów: *M. Borowski*

625

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA — SZEFA URZĘDU RADY MINISTRÓW

z dnia 23 grudnia 1993 r.

w sprawie nadania osobowości prawnej Katolickim Stowarzyszeniom Młodzieży Archidiecezji Gnieźnieńskiej i Diecezji Radomskiej.

Na podstawie art. 10 w związku z art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 29, poz. 154, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 107, poz. 459 oraz z 1993 r. Nr 7, poz. 34) w związku z art. 7 ust. 4a ustawy z dnia 12 listopada 1985 r. o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 30, poz. 163, Nr 64, poz. 387, Nr 73, poz. 433 i 434 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nadaje się osobowość prawną organizacjom kościelnym Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej pod nazwą „Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Archidiecezji Gnieźnieńskiej” z siedzibą w Gnieźnie, erygowanej przez Arcybiskupa Metropolite Gnieźnieńskiego, oraz pod nazwą „Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Diecezji Radomskiej” z siedzibą w Radomiu, erygowanej przez Biskupa Radomskiego.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister — Szef Urzędu Rady Ministrów: *M. Strąk*

626

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 22 grudnia 1993 r.

w sprawie sposobu rozdysponowania kontyngentów oraz postępowania w sprawach wydawania pozwoleń na wywóz i przywóz w obrocie towarowym z zagranicą.

Na podstawie art. 58 i art. 70 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445, z 1991 r. Nr 60, poz. 253, Nr 73, poz. 320 i Nr 100, poz. 442, z 1992 r. Nr 21, poz. 85 oraz z 1993 r. Nr 60, poz. 279 i Nr 129, poz. 598) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozdysponowanie kontyngentów, o których mowa w art. 7 ust. 2 lub ustanowionych na podstawie art. 9 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445, z 1991 r. Nr 60, poz. 253, Nr 73, poz. 320 i Nr 100, poz. 442, z 1992 r. Nr 21, poz. 85 oraz z 1993 r. Nr 60, poz. 279 i Nr 129, poz. 598), zwanej dalej „ustawą”, następuje w drodze wydawania pozwoleń na wywóz lub przywóz na podstawie wniosków składanych przez podmioty gospodarcze dokonujące obrotu towarowego z zagranicą, zwanych dalej „podmiotami”, z uwzględnieniem następujących kryteriów:

- 1) dotychczasowej pozycji podmiotu na głównych rynkach zbytu danego towaru, wyrażającej się w szczególności wielkością sprzedaży, udziału w wywozie z Polski lub udziału w przywozie do Polski towaru objętego kontyngentem,
- 2) poziomowi cen dotychczas uzyskiwanych w wywozie lub w przywozie towaru objętego kontyngentem,
- 3) dotychczasowego udziału w wykorzystaniu kontyngentu ustanowionego na wywóz lub przywóz towaru.

2. Jeżeli podmioty ubiegające się o udzielenie pozwolenia na wywóz lub przywóz towaru objętego kontyngentem spełniają w równym stopniu kryteria wymienione w ust. 1, pierwszeństwo w uzyskaniu pozwolenia przysługuje podmiotowi wykorzystującemu w produkcji towar, którego dotyczy ustanowiony kontyngent.